Кодекс законів про працю України регламентує трудові відносини роботодавця з найманими працівниками.

Зокрема ст. 71 зазначеного Кодексу забороняє залучати працівників до роботи у вихідний день. Це загальне правило, якого повинні дотримуватися всі роботодавці. Залучення окремих працівників до роботи у вихідні дні допускається тільки з дозволу **ви борного органу первинної профспілкової організації**
або профспілкового представника підприємства, установи, організації і тільки у виняткових випадках: – для відвернення або ліквідації наслідків стихійного лиха, епідемій, епізоотій, виробничих аварій і негайного усунення їх наслідків; – для відвернення нещасних випадків, які ставлять або можуть поставити під загрозу життя чи нормальні життєві умови людей, загибелі або псування майна; – для виконання невідкладних, наперед не передбачених робіт, від негайного виконання яких залежить у дальшому нормальна робота підприємства, установи, організації в цілому або їх окремих підрозділів; – для виконання невідкладних вантажно-розвантажувальних робіт з метою запобігання або усунення простою рухомого складу чи скупчення вантажів у пунктах відправлення і призначення.

Робота у вихідні дні провадиться за письмовим наказом (розпорядженням) роботодавця. Відповідно до ст. 72 КЗпП робота у вихідний день може компенсуватися за згодою сторін наданням іншого **дня відпочинку або у грошовій формі у подвійному розмірі** .

Компенсації у вихідний день (надання іншого вихідного дня чи підвищеної оплати) визначається за згодою сторін трудового договору, і в наказі про залучення працівників до роботи у вихідний день роботодавець повинен конкретно зазначити, у який саме спосіб працівникові буде компенсуватися робота у вихідний день.Інший день відпочинку для кожного працівника **доцільно визначати в наказі** про залучення окремих працівників до роботи у вихідний день.

Якщо цього не зроблено, працівник не вправі самовільно визначати інший день відпочинку.

Питання щодо термінів надання іншого дня відпочинку у порядку компенсації за роботу у вихідний день законодавчо не врегульовано. Але сторони не позбавлені права домовитися про надання іншого дня відпочинку, приурочивши його, наприклад, до початку чи кінця відпустки. Згідно зі ст. 7 Закону України «Про колективні договори і угоди» у колективному договорі встановлюються взаємні зобов'язання сторін щодо регулювання виробничих, трудових і соціально-економічних відносин, зокрема режиму роботи, тривалості робочого часу і відпочинку.

Тому порядок компенсації за роботу у вихідний день доцільно визначати у колективному договорі.